

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Nr. 2.

15. Oktober 1911.

2. Aargang.

I vor gamle Skole

er der ca. 375 Elever. Hvis nu alle disse 375 Elever vilde abonnere paa »Efterslægtens Skoleblad«, saa vilde vi kunne sløjfe Annoncerne og udvide Bladet. Vi kan dog ikke regne med, at alle vil abonnere; men hvis der bliver tegnet blot ca. 200 Abonnementer, vil vi i en meget nær Fremtid kunne fylde Bladet med Læsestof. *Tegn derfor snarest Abonnement.*

Koncert.

Humoreske af Odd-Fellow.

I. *Allegro con brio.*

Hva'! Er Klokken halv otte? Naa, Tak!!! Saa i Klæ'erne! —

Jeg stormede ind i mit Soveværelse for at klæde mig om; halv otte! Kun en halv Time inden Koncerten? Kunde jeg nå det her ude fra Falkoneralléen til Bredgade inden Koncerten? Jeg gav mig ikke Tid til besvare mit eget Spørgsmål, men dukkede ned i mine Smokingbenklæder. — A propos Smoking: En Herre, der var iført Smoking, kom en Dag ind i en Ikke-Ryger-Kupé

i England, men blev vist ud: smoking not allowed! — — — Endelig sidder da den forbandede Skilning, pokkers til Tid det tog. — Ti Minutter i otte! Uha! Uha! Uha! bare jeg når det! Hvor Pokker er nu Billetten henne? — Nå der! — Af Sted! —

II. *Scherzo.*

Tre Trin ad Gangen og ned på Gaden, Øsregn, intet Automobil! — — — Nå, endelig et: — Koncertpalæet — dobbelt Fart! — Kør! — Vi jagede af Sted gennem de øde Gader og nåede Palæet Kl. 8⁰³. Jeg fo'r ind, smed Klæderne i Garderoben og masede ind i Salen. — »Nået!« — Jeg sank udmattet sammen på min Plads.

III. *Andante sostenuto.*

Inden Dirigenten for det på Podiet anbragte Orkester, hs. Excellence, Statsråd *Wassilli von Safonoff* (et svært Navn for små Dreng) var kommet, anstillede jeg mine Betragtninger over Orkestret gennem min Teaterkikkert, der er købt hos K. K. på K.-gade og koster 1— Kroner. — Her er de:

IV. *Maestoso.*

I Hjørnet foroven til venstre seks Brumbasser, nogle rigtig gamle Svende med

lange Fimrehaar på Hagen, der klamrede sig til Deres Instrumenter*), som de trakterede med en Iver, der var en bedre Sag værdig. Neden for dem, de små Violonceller og Bratscherne (ikke Boghandleren), som gav de mest uarticulerede Lyde fra sig, hvad for Resten Violinerne også gjorde. Helt ovre i Hjørnet til højre var Hornisterne placerede, der var baade Trækbassunister og Valhornister, de — — —

Ja, undskyld Afbrydelsen; men Manden med det svære Navn trådte ind på dette Tidspunkt. Han var en lille, tykmavet Person med hvidt, patriarkalsk Skæg og genemborende Øjne. Hans Måde at dirigere på er sikkert enestående og fortjener nærmere Omtale: Han begyndte med i en knusende Fart at gøre nogle Klatretag med begge Arme og Hænder på en Gang, derefter truede han, sparkede, pegede Fingre, pillede Næse, dansede Cake-Walk, stillede sig i Positur som Napoleon på Sct. Helena, ja, gjorde alle de Krumspring og Bevægelser, som Professor Friedenreich vilde betegne som sikre Tegn på en kronisk Størhedsvanvid. Men det er jo for øvrigt lige gyldigt, Musikerne forstod Sproget og spillede rask væk, hver i sin Tonart og Takt, og i forskellige Tempi.

V. *Finale.*

Da Hr. *Safonoff* så pludselig slog en bagvendt Kolbøtte, faldt Hornisterne ind med et mægtigt Rabalder; en af dem var endda så uheldig at tabe en »Bismarcksklump« ned i sin Trækbassun, der des Årsag hylede ganske infernalsk, men den overdøvedes snart af to ihærdige og stærkt buldrende Pauker. Da »Stykket« endelig sluttede, opdagede jeg til min ubeskrivelige Rædsel, at Halvdelen af Musikerne var druknede i en

*) Efter Trykningen opdager jeg, at der står, at Hagerne (der) klamrede sig til »Deres« Instrumenter; der skal stå, at de (de gamle Svende) klamrede sig til deres (ikke Læsernes) Instrumenter.

F. A.

af Trompeternes Sved, der begyndte at løbe ud over Rampen. — Efter dette forsvandt jeg lige så gesvindt, som jeg var kommet.

En Greve besøgte en Gang en Degn på sit Gods og ærgrede sig over hans Uvidenhed.

»Hvilken Æsel har kaldet Dem til Degn?« spurgte Greven.

»Deres Excellence!« svarede Degnen tørt.

Fodbold.

Lørdag den 30. September udspilledes paa Blegdamsfælleden en Fodboldkamp mellem to udvalgte Hold, der bestod henholdsvis af Elever fra II. Gymasieklasse og fra I. Gymnasieklasse, Realklassen og IV. Melliemskoleklasse. Første Halvleg begyndte Kl. 3²⁰ og førtes mest paa Midten af Banen og uden særlig Energi. Dog blev Bolden ved Halvlegens Slutning sat i II. G.'s Maal af Carl Vollmond. Kort efter satte Bolden atter i II. G.'s Maal ved en »ulykkelig« Hændelse, idet det forårsagedes af en Medspiller. I Slutningen af første Halvleg tog II. G. sig sammen ved en Kraftanstrengelse, som endte med et Maal, sat ind af Hemming Kruse. Anden Halvleg begyndte Kl. 4³⁵ og førtes meget energisk, men gav intet Resultat.

Hvad der bør paatales og rettes, er det, at adskillige af Spillerne kom drivende et helt Kvarter efter den fastsatte Tid. Præcision maa der til. Præcision er noget, der er nødvendigt, og som skal til i Livet. »En Mand uden Præcision er ikke nogen Mand.«

—s—r—s.

Torsdag d. 5te ds. havde 2den G. stævnet til Revanchekamp og opnåede en pæn Revanche, 7 Mål mod 2.

Spørgsmål og Svar: Hvorfor kan et Kys sammenlignes med et Rygte?

Fori det går fra Mund til Mund.

Brevkasse!

En Indsender beder os optage følgende:

Det var i 1814 efter Kongevalget på Eidsvold, at der holdtes Gudstjeneste i Eidsvold Kirke, og Provst Munthe Leganger prædikede. Under Talen, der var fuld af Smiger for den nyvalgte Konge, Christian Frederik, udtalte han, at han salvede Kongen med *overflødig* Salve. Da hviskede Grev Wedel-Jarlsberg til sin Sidemand Jacob Aal, der havde fået Plads lige under Prædikestolen: »Buk Dem! ellers falder Smørelsen ned i Hovedet på Dem.«

Sixtus.

»Moder, lad os hente Doktoren!«

»Hvorfor det, lille Frits?«

»Jo, for Manden inde i den anden Stue vil dø, hvis Clara ikke vil forlove sig med ham, og det vil Clara ikke.«

Præsten i Gryden.

Der var engang en Præst, som ikke kunde tale at se noget, der var andres Ejendom, uden at han fik en ubetvingelig Lyst til at få Fingre deri. Han ihukom ikke desmindre Skriftens Ord om at besøge og trøste Enker og faderløse. En Dag var han ude i en af-sides liggende Egn af Sognet for at se til en fattig Enke og hendes Småbørn, og her blev han så indtaget i en lille Jærngryde, der netop stod over Ilden, fuld af Kartofler til Enkens og hendes Børns tarvelige Middagsmåltid, at han gav sig til at rose samme Gryde i så bevingede Ord, at Enken blev

ganske rørt over den dejlige Tale og fik ordentlig Tårer i Øjnene derved.

Da han nu havde udtømt sin Veltalenhed, sagde Enken: »Ja, når vor Fa'er synes så godt om Gryden og holder så meget af hende, så vilde jeg gerne bede ham vise mig den Villighed at modtage hende som en Foræring, så skal jeg lade min lille Hans tage hende med i Morgen, når han går til Skole.«

Præsten var i den syvende Himmel over dette gode Tilbud, men vilde dog lade, som om han ikke havde rost Gryden for at få den, og sagde: »Dersom jeg vidste, at Mo'r havde Råd til at skænke mig den, skulde jeg såmænd ikke sige Nej; men jeg vil ikke tage fra Enken og de faderløse, hvad de ikke kan undvære.«

»Ja, da kan han så godt få hende,« svarede Konen, »for vi bruger hende næsten aldrig, eftersom vi har en anden, der er større. Men så tager Hans hende med i Morgen.«

»Jeg kan så godt selv bære den i Haanden,« sagde Præsten, og efter nogen Modstræben fra Enkens Side fik han den med sig, og nu travede han fuld af Henrykkelse hjem efter.

Nu ved man nok, at liden Byrde er lang Vej tung, og det fik Præsten at føle. Når han blev træt af at bære den i den ene Hånd, tog han den i den anden, undertiden bar han den under Armen; men det endelige Resultat var, at han blev træt, dels af Gryden, dels af Solvarmen, dels af den dårlige Vej, eftersom han undgik de alfare Veje, for at ingen skulde få ham at se. Så satte han sig ned i Græsset, aftørrede sin våde Pande, pustede og vederkvægede sig ved Hvilen. Han tog Hatten af Hovedet, for at den kølige Vind ret kunde svale hans hede Pande. Som han således sad med Hatten i den ene Hånd, kom han til at anstille Betragtninger over Tyngdeloven. Det randt

Fotograf Emil Clausen, Frederiksberggade 34^{II}

Empire Cabinet 3 Kr. pr. Dus.

Telefon 8050.

Aabent 9—7.

ham i Hu, at en Genstand ikke tynger så stærkt, når den anbringes lige over Tyngdepunktet. Da han i sin Ungdom studerede Naturlære, havde han hørt, at Mennesket har sit Tyngdepunkt i Maven, og at en Genstand, som anbringes lodret derover, ikke volder så megen Ulempe, som når den anbringes i et af Yderpunkterne, t. Eks. Hænderne. Han løftede på Hatten med den ene Hånd og på Gryden med den anden. Det vilde åbenbart være lettere at bære Gryden på Hovedet og Hatten i Hånden end omvendt. Han prøvede sig frem; Gryden passede, som om den var støbt til hans Hoved, og efter at have bundet sit Lommetørklæde om Panden for ikke at blive gnavet af Gryden, tog han dette ejendommelige Hovedtøj på med Grydebenene i Vejret. I Begyndelsen gik alting godt; men nu vilde det Uheld indtræffe, at han skulde over en temmelig dyb og bred Grøft; det var for umægtigt først at kravle ned i Grøften fra den ene Side, og dernæst kravle op igen fra den anden; han kunde jo gerne smudske sine Klæder. Som Dreng havde han været en dygtig Gymnastiker og kunnet springe over Snoren, om så Pinden blev sat i de øverste Huller, han måtte derfor sagtens kunne

springe over denne Smule Grøft, og han sprang også over. Men Springet var ikke let og sirligt som i hans Barndomsdage; han stod på den modsatte Grøftkant med et Dump, som når et Fag Hus kommer dumpende. Dumpet bevirkede, at Grydehatten skred ned og blev til en Jerhætte, der fuldstændig dækkede lige ned til Hagen. Næsen havde tilladt den at glide ned, men vilde ikke tillade den at glide op igen. Ingen Mennesker var i Nærheden. At råbe kunde ikke nytte, da Lyden ikke kunde nå andre Øren end hans egne, og det vilde blive for ensformigt at råbe om Hjælp til sig selv. Aandedrættet blev besværligt. Solen brændte på Gryden og Gryden på Præstens Hoved; det blev næsten utåleligt. Dog som en gejstlig Mand besluttede han at bære sit Kors — i Form af en Jerngryde — og vente, til der muligvis kunde komme en Redningsmand, som vilde forbarme sig over ham og skaffe ham Forløsning. Han ventede længe og beredte sig stille til at dø i »den sorte Gryde«.

(Fortsættes.)

Organist Julius Foss.

Klaverspil. — Musik-Teori. — Orgelspil.

Regnegade 3. Telf. Byen 1418 x.

City Selskabslokaler.

1. Kl.s Etab. for Festiviteter og Selskaber
fra 4 til 400 Kuverter. Tlf. 2023.

L. L. Thranes Eftf., Klareboderne 6.

Specialitet:

Studerterhuer og Gymnasiasthuer.

ARNOLD BUSCK

(BUSCK & WISBECH)

Bog- Papir- og Stempelhandel.

Købmagergade 49

ved Regensen.

Stort Lager af alle Skolebøger saavel danske som udenlandske.

Hurtigste Forskrivning, billigste Kurs.

NB. Regensbogen: Billigste Kollegiehefte.

20 Øre ulin. Kvant 160 Sider, lin. 22 Øre.

15 Øre ulin. Oktav 200 Sider, lin. 17 Øre

Oplysninger angående Bladet erholdes ved Henvendelse til *O. Behrens*, St. Kongensgade 79, Telefon Palæ 953. Træffes bedst mellem 5 og 7 Eftm. Søndag undt.